

தமிழ் மொழிக் கற்றலில் வட்டார மொழிகளின் தாக்கம்

நா. சுலோசனா அ. *

அ தமிழ்மொழி (ம) மொழியியல் புலம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை-600113, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Effect of Regional Dialects in Learning Tamil Language

N. Sulochana a,*

^a Department of Tamil Language and Linguistics, International Institute of Tamil Studies, Chennai-600113, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:
suloraja64@gmail.com

Received: 02-08-2021
Revised: 17-05-2022
Accepted: 07-06-2022
Published: 12-07-2022

ABSTRACT

Having two forms of practice, the spoken and written, is a peculiarity that the Tamil language has. In written form the language is used with no grammatical errors. Spoken form is the one that people use in their daily language as they speak. This colloquial usage is most importantly used to express human emotions. It can be observed that, spoken form of language and the pronunciation of words differ according to region, race and caste. The word is subject to change depending upon these factors while the meaning remains constant. When a word differs from the common usage based on the region, race or caste it is called as a regional dialect. Tamil language is considered to be the oldest language, the one that man spoke first. It has a rich sense of nativity and intellectual depth. Language is not just a medium, it is also an identity for the race that used it. It becomes our responsibility to document it. Regional dialects are assets to a language. While teaching such language, along with teaching the meaning of lessons, vocabulary and its usage should also be taught in order to have a deeper understanding about the taught meaning. Only then Tamil's richness could be internalised. A teacher should elaborate the influence that regional dialects have on a language, in order to make the process of language learning fruitful. A child's primary learning begins at home before it steps into a school. This research article reflects the impacts that understanding the changes in people and their language while exposed to the external environment from home environment has on the process of learning.

Keywords: Tamil language, Regional Dialect, Language Dialect, Learning, Spoken language

முன்னுரை

“சாதாரண மேம்போக்கான பொதுமொழி நடையைவிட வட்டார வழக்கு நடையொழி ஆழமானது. அது மக்களின் ஆன்மாவிலிருந்து உதிப்பது. அதற்கே ஒரு மொழிச்சிறப்பு உண்டு” என்று கி.ராஜநாராயணன் குறிப்பிடுகிறார் (Rajnarayanan, 1990). வட்டார மொழிகள் உணர்வின் தாக்கத்தை வெளிப்படுத்தவல்ல சக்தி கொண்டது. இரண்டு பேர் சந்தித்துக் கொள்ளும்போது பேசுகிற பேச்சில் அவரவர் வட்டார மொழியில்தான் பேசிக் கொள்கின்றனர். வட்டார மொழிகளின் வழி அவரவர் சாதி வழக்குகள் வெளிப்படுவதால் தந்தை பெரியார் தமிழ்மொழியை வெறுத்தார். பின்பு அவரே தமிழ்மொழியைப் போற்றிய வரலாறும் உண்டு. தமிழ் மொழி பேச்சு மொழி, எழுத்து மொழி என இரட்டை வழக்கு (Diglossia) கொண்ட சிறப்புடையது. பேச்சு மொழியை எழுத்து மொழிக்குத் தாய்

என்கிறோம். பேச்சு மொழியில் எழுத்து நடை இருக்கிறது. ஆனால் எழுத்து நடை போல் பேச்சு நடை இருப்பதில்லை.

நுண்பொருள் காண்பது அறிவு என்பதுபோல சொல்லின் ஆழமான நுணுக்கமான பொருளை உணர்ந்து கற்றுக் கொடுத்தால் கற்றல் சிறப்படையும் (ச.தண்டபாணிதேசிகர் (Dhandapani Desikar, 1950). தாய் மொழியான தமிழ் மொழியைப் பிறமொழிக் கலப்பின்றி கற்றுக்கொடுப்பது அடிப்படைத் தேவையாகிறது அப்போதுதான் மொழிக்கற்றல் உன்னதம் அடையும். பல்வேறு சமயத்தாரின் ஊடுருவலாலும் படையெடுப்புகளாலும் தமிழ்மொழியில் பல்வேறு மொழிக் கலப்புகள் ஏற்பட்டன. அதன்பால் தமிழ் மொழியைப் பிறமொழி வல்லாண்மைலிருந்து காப்பது ஒவ்வொரு தமிழனின் கடமையாகிறது. மொழி ஒரு கருத்துப் பரிமாற்றக் கருவி எனக்கூறுவது முழுமையாகாது. ஒரு மொழியைப் பேசுகின்ற இனத்தின் அரசியல், கலை, வரலாறு, சமுதாய நிலை, பழக்க வழக்கம் என அனைத்து வாழ்வியல் கூறுகளையும் கொண்டு விளங்குகிறது மொழி.

தமிழில் அமைந்த படைப்பிலக்கியங்களில் செவ்வியல் வழக்கு, பொதுப் பேச்சு வழக்கு, வட்டார வழக்கு, என மூன்று வகை தமிழ் வழக்குகள் காணப்படுகின்றன. செவ்வியல் வழக்கு என்பது கற்றோர் வழக்காகவும் வட்டார வழக்குகள் அவை வழங்கும் நிலப்பகுதியை கருத்தில் கொண்டும் குறிக்கப்படுவது ஆகும்.

ஒரு குழந்தை பள்ளிக்கூடத்திற்கு வருவதற்கு முன்பு வீட்டுச் சூழலில் பேசும் மொழிக்கும் பள்ளியில் சேர்ந்த பிறகு பேசும் மொழிக்கும் மிகுந்த வேறுபாடு காணப்படுகின்றன இவ்வேறுபாடு சூழலமைவில் ஏற்படுகிறது. வீட்டில் பேசுவது ஒன்றாகவும் பள்ளியில் வேறாகவும் இருக்கும் போது குழந்தை மொழி கற்றுக் கொள்வதில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது.

முதலில் குழந்தை மொழிக்கே சென்று பின் எழுத்து மொழிக்கு கொண்டு வரவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் குறிப்பிட்ட மக்களால் பேசப்படுவதை வட்டார வழக்கு என்கிறோம். நெல்லை வட்டார வழக்கு, கொங்கு வட்டார வழக்கு, குமரி வட்டார வழக்கு, தஞ்சை வட்டார வழக்கு, மதுரை வட்டார வழக்கு, சென்னை வட்டார வழக்கு எனப் பல்வேறு வட்டார வழக்குகள் மக்களிடையே வழங்கி வருகின்றன. இதற்கென்று அகராதியும் இருக்கின்றது. கரிசல் வட்டார வழக்கு அகராதி (கிராஜநாராயணன்), கொங்கு வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி (பெருமாள்முருகன்), நடுநாட்டு சொல்லகராதி (கண்மணி குணசேகரன்), நெல்லை வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி (வெள் உவன்) அ.கா.பெருமாள் நாஞ்சில் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி, என வட்டார வழக்குச் சொற்களின் பொருளைப் புரிந்துகொள்ள அந்தந்த வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதிகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் படைப்பாளிகள் தங்களின் படைப்புகளில் கையாளும் வட்டார வழக்குச் சொற்களுக்குப் பொருளைப் புரிந்து கொள்ளும் வகையிலும் வாசகன் எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளும் படியாகப் பொருளும் ஆங்காங்கே படைப்புகளினூடே சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. ஜெயகாந்தன் படைப்புகளில் சென்னை வட்டார மொழிநடை ஆட்சி செய்வதைப் பார்க்கமுடிகிறது. (இஸ்துகிணு, இட்டுகிணு, பேஜாரு, போலி, கஸ்மாலம், குந்து, கூவு, துன்னு) இதுபோன்று ஒரு வட்டாரத்தில் பேசப்படும் பேச்சு வழக்குச் சொல் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் வேறுவேறு சொற்களாகப் பயன்பாட்டில் இருந்தாலும் பொருள் ஒன்றாக இருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது.

வாடை

வடக்கிலிருந்து அடிக்கும் காற்றை வாடைக்காற்று என்பர். வாடை என்பதற்கு மணம் என்று ஒரு பொருள் உண்டு. சென்னையில் குளிர்க்குப் போர்த்தியிருக்கும் ஒருவரிடம் வாடை அடிக்குதா என்று கேட்டால், அப்படி ஒன்றும் வாட வரலையே என்று முன்னும் பின்னும் திரும்பிப் பார்ப்பார். அதேசமயம் நாற்றம் எனும் பழஞ்சொல்லானது மணத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் இன்று நாற்றம் என்றால் துர்நாற்றம் என்பதற்கான சொல்லாகி விட்டது.

பைய

“பைய” என்பது தென்மாவட்ட வழக்கு. ‘பைய’ என்றால் மெதுவாக என்று பொருள். ஒரு நடத்துனரிடம் பத்து ரூபாய் பயணச்சீட்டிற்காக 100 ரூபாய் கொடுத்த பயணியிடம் நடத்துனரோ சில்லறை இல்லை என்கிறார், பயணியோ பைய கொடுங்க என்கிறார். நடத்துனரோ மீதி 90 ரூபாய்க்காக பைய கேட்கிறாரே எனத் திகைக்கிறார். இப்படி நகைச்சுவைக்கு இடம் உண்டாகும் அளவு வட்டார வழக்கின் பொருள் வேறுபடுவதைக் காணமுடிகிறது. இதையே சென்னையில் மொள்ள, பொறுமையா என்கின்றனர்.

“அசையியற்கு உண்டாண்டோர் ஏளரியான் நோக்கப்

பசையினள் பைய நகும்”

காதலன் பார்க்கும்போது காதலி அன்பு கொண்டவளாய் மெதுவாகச் சிரிப்பாள். இந்த சூழ்நிலையைக் கூறவந்த வள்ளுவர் காமத்துப்பாலில் பைய என்ற சொல்லை மெதுவாக என்ற பொருளுக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளார் (Dhandapani Desikar, 1950). இதைப் பார்க்கும்போது காலங்கடந்தும் பயன்பாட்டுத் தமிழில் நிலைபெற்றிருப்பது தமிழ்மொழியின் சிறப்பைக் காட்டுகிறது.

வேர்க்கடலை

“வேர்க்கடலை” என்பது அதிகமாக எல்லோருக்கும் தெரிந்த பயன்பாட்டுச் சொல். இது மல்லாட்டை, மல்லாகொட்டை, மணிலா, நிலக்கடலை எனப் பல்வேறாக பேசப்படுகிறது. வேரில் காய்ப்பதால் வேர்க்கடலை, நிலத்தடியில் இருப்பதால் நிலக்கடலை, பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டின் தலைநகர் மணிலாவிலிருந்து இறக்குமதி ஆனதால் மணிலா, கேரளத்திற்குக் கப்பலில் வந்ததால் கப்பலண்டி, இலங்கை மலேசியா சிங்கப்பூரில் ‘கச்சான்’ என்றும் வழங்கப்படுகிறது. கோவில்பட்டி கடலை மிட்டாய் இப்போது வழக்கில் கடல பர்பி ஆகிப்போனது.

அட்டில்

“அட்டில்” என்பது சங்க இலக்கியச் சொல்லாடல். இது சமையலறையைக் குறிக்கிறது. இன்றோ வழக்கில் அடுப்பாங்கறை, அடுக்களை, அடுப்படி, சமையலறை, ஆக்குப்பொறை, மடப்பள்ளி, அடுப்பறை, அடுப்பங்கூடம் என்று பல்வேறு விதமாக வட்டார வழக்குச் சொற்கள் இருக்கின்றன. குசினி என்பதை மீனவ மக்களின் வழக்குச் சொல்லாக படைப்பாளி ஜோ டி குரூஸ், ஆழி சூழ் உலகு நாவலில் பதிவு செய்கிறார். மேலும் குசினி என்பது இலங்கை வழக்குச் சொல்லாகவும் இருக்கிறது. இன்று மல்டி குசைன் ரெஸ்டாரண்ட் என்றாயிற்று.

‘அட்டிலோளே அம்மா அரிவை’ (Narayanaswamy Aiyar, 1915)

‘அட்டில்’ (Sundara Shanmuganar, 1970)

‘அட்டில் சாலையும் அருந்துநர் சாலையும்’ (Swaminatha Iyer, 1988)

எனச் சங்க இலக்கியங்கள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை சமையலறையை அட்டில் எனக் குறிப்பிடுகிறது. அட்டிலில் இருந்து அடசில் வந்திருக்கலாம். 20, 21-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் படைப்பாளிகளிடையே பல்வேறு வழக்குகளில் சமையலறைக்கான சொற்கள் கையாளப்படுவதைப் பார்க்கிறோம்.

சோலி

‘சோலி’ என்றால் வேலை என்று பொருள். ‘ஓஞ் சோலியைப் பாரு’, ‘ஓஞ் சோலியைப் பார்த்துட்டு போ’ என்று ஆத்திரத்தில் சொன்னால் அது கோபத்தின் உச்சிக்கே சென்று விடும். “சோலியை முடி” என்றால் அதற்கு வேறு பொருள். சோலி என்பது வேலையையும் சோலியை

முடிச்சிடு, கதையை முடிச்சிடு, போட்டுத் தள்ளு, எனும்போது பழி வாங்கும் பொருளாகக் கொள்ளமுடிகிறது. இப்படி சோலி என்னும் சொல் வட்டாரம் மற்றும் சூழலுக்குத் தகுந்தவாறு பொருள் மாறுபடுவதைப் பார்க்க முடிகிறது.

வெள்ளம்

'வெள்ளம்' தண்ணீர் பெருக்கெடுத்து ஓடுவதை வெள்ளம் வந்திருச்சு என்போம். ஆனால் குமரி மாவட்டத்தில் வெள்ளம் என்றால் தண்ணீர் என்று பொருள்.

மண்டி

'மண்டி' என்றால் காரைக்குடி பக்கம் "தொடுகறி" என்றும் ஜெயக்காந்தன் தம் படைப்பில் "வண்டல்" என்றும் குறிப்பிடுகிறார். மண்டி என்றால் கழிவு படிந்திருப்பது என்னும் பொருளில் ரச மண்டி, காப்பி மண்டி எனும் சொல்லாடலைப் பார்க்கிறோம். சங்க இலக்கியங்களில் 'சன மண்டி' (பரிபாடல்) என்றால் 'மக்கள் திரள்' என்று பொருள். அதாவது 'நிறைந்திருப்பது' என்பதாகும். இதே பொருளில் புதர் மண்டி கிடக்கிறது, மயிர் மண்டி கிடக்கிறது, களை மண்டி கிடக்கிறது, இரைச்சல் மண்டி கிடக்கிறது என்பதும் நோக்கத்தக்கது. வெல்ல மண்டி, வெங்காய மண்டி, தேங்காய் மண்டி, நெல்லு மண்டி, வாழைக்காய் மண்டி போன்றவற்றில் உள்ள மண்டி என்பது பெரும் வணிகத்தைக் குறிக்கிறது. மண்டிக்காரர் என்பதும் இதன்வழிப்பட்டதாகும். முழந்தாளிடும் மண்டி வேறு (முட்டி போடுவது).

வத்தல்

'வற்றல்' அதாவது காய்ந்த மிளகாயை வத்தல் என்போம். மிளகாய் வத்தல், உப்பு வத்தல் என்று சொல்வதைக் கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் சென்னையில் காய்ந்த மிளகாய் (வத்தல்). வத்தல் என்றால் வடகம், அப்பளம் இவற்றைக் குறிப்பிடுகிறது.

சேரி

'சேரி' என்றால் மக்கள் சேர்ந்து வாழும் இடம் சேரி எனப்பட்டது. ஆனால் இன்றோ சமூகத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட நசுக்கப்பட்ட மக்கள் வாழும் இடத்திற்கு சேரி என்று பொருளாயிற்று. ஆற்றங்கரையோரம் வாழும் மக்களுக்குரிய இருப்பிடப்பெயராக இருப்பதையும் பார்க்கமுடிகிறது. ஊர்ப் பெயராக பாண்டிச்சேரி, புதுச்சேரி, வேளச்சேரி இருப்பதும் நோக்கத்தக்கது.

சுரம்

'சுரம்' என்றால் மரங்கள் கரிந்துபோன காடு, பாலை, காய்ச்சல், கள், உப்பு எனப் பல பொருள் இருக்கின்றன. தலைவி தலைவனுடன் உடன்போக்கு சென்ற வழியைக் குறிப்பிடும்போதும் பொருள் ஈட்டுவதற்காகத் தலைவன் சென்ற வழியைக் குறிப்பிடும்போதும் சங்க இலக்கியங்களில் கடுஞ்சுரம், வெம்சுரம் எனும் பதிவு காணப்படுகிறது. வெப்பம், சூடு அதிகம் இருந்தால் 'சுர்'ங்கிறது, 'சுல்'ங்கிறது என்று சொல்கிறோம். 'சுர்', 'சுல்' இலிருந்து சுரம் வந்திருக்கிறது. அதனால் தான் உடம்பு சுடுவதைக் காய்ச்சல் என்கிறோம். அதுதான் இன்று ஜூரம் என்ற வழக்காகிவிட்டது.

பருத்து உயர்ந்த மரங்கள் நெருங்கிய காட்டை 'வல்லை' என்றும், சிறுமரங்கள் நிறைந்த காட்டை 'இறும்பு', 'குறுங்காடு' என்றும், சிறு தூறுகள் பம்பின காட்டை 'அரில்', 'அறல்', 'பதுக்கை' என்றும், மிக முதிர்ந்து முற்றிப்போன மரங்களையுடைய காட்டை 'முதை' என்றும், மரங்கள் கரிந்து போன காட்டை 'பொச்சை', 'சுரம்', 'பொதி' என்றும், அரசனது காவலில் உள்ள காட்டை 'கணையம்',

'மிளை', 'அரண்' என்றும், காட்டைப் பண்டு தொட்டுத் தமிழ்மக்கள் வழங்கி வந்திருக்கின்றனர் (Ilanguvaran, 2012).

சலம்

'சலம்' சலசலத்து ஓடுவது, அசைவது நீர் சலம் ஆயிற்று. அதைத்தான் இன்று ஜலம் என்றாக்கிவிட்டோம். நீர் கோர்த்து இருப்பதை ஜலதோஷம் என்கிறோம். புண்ணில் நீர் கோர்த்திருந்தால் 'புண்ணு சலம் வச்சிருச்சு' என்பதும் இதன்பாற்பட்டதே.

கழிவு நீர் வழிந்தோடுவதை 'சலதாரை' அங்ஙணம், 'அங்ஙணங்குழி' என்று வழக்கையும் அறியமுடிகிறது.

“அங்ஙணத்துள் உக்க அமிழ்தற்றல் தம்கணத்தார்

அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்”

தகுதியற்றவர்கள் முன் அறிவார்ந்த கருத்துகளைச் சொல்வது அங்கணத்துக்குள் அமிழ்தத்தை ஊற்றுவதைப் போன்றது என்கிறது திருக்குறள் (Dhandapani Desikar, 1950).

“ஊர் அங்கணநீர் உரவுநீர் சேர்ந்தக்கால்” (Sundara Shanmuganar, 1970)

“அரியொடும் வாழ்ந்த பேடை அங்கணத்து அழுக்கு தின்னும்” (Nanasampanthan, 2012)

என 'அங்கணம்' என்ற வட்டார வழக்கு பல நூற்றாண்டு இலக்கியத்துக்குள்ளும் இருந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது தமிழ்மொழியின் தொன்மையும் வளமும் புலப்படுகிறது. சுளகு, சொளகு, முறம் போன்ற சொற்களைப் பார்க்கிறோம். தானியங்களைப் புடைக்க சுளகைப் பயன்படுத்துகின்றனர். சொளகு போன்று நகங்களைக் கொண்டிருந்தால் 'தூர்ப்பணகை' என்றும் யானை சொளகு போன்று காதுகளைக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் வழக்கிலிருக்கிறது. யானையை 'இல்லிக்கண்ணு வட்டச் சொளகு' என்று சொன்னால் யானைத்தாங்காது எனச் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம். லெக்கு, தோது, சடவு, போன்ற சொற்களும் அடங்கும்.

முடிவுரை

மொழி கற்கும் போதும் கற்கும் சூழலிலும் பல்வேறு மக்களுடன் உரையாடும் போதும் பல்வேறு வட்டார வழக்கு மொழிகள் கலப்பது இயல்பாகிறது. வட்டார மொழிகள் தமிழ்மொழியின் வளத்தைக் காட்டினாலும் புதிதாக மொழி கற்போருக்கு இத்தகைய வட்டார மொழிகள் கற்பதும் புரிந்துகொள்வதும் கடினமாகிறது. அவர்களுக்கு எழுத்துமொழி எளிதாகிறது, இருப்பினும் மனிதன் ஒரு சமூக விலங்கு என்பதனப்படையில் பல்வேறு பகுதிகளிலும் மக்களிடமும் உரையாட எழுத்துமொழி கைவராது. அப்போது எளிதாக பொது வெளியில் உரையாட பேச்சுமொழி தான் உதவுகிறது. வட்டார வழக்கு என்பது நாங்கள் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலுள்ள சொற்களைத்தான் தேடித் தேடி வாசித்து கையாளுகிறோம் அது ஒன்றும் புதிதல்ல என்கின்றனர் வட்டார இலக்கியங்களைப் படைக்கும் படைப்பாளிகள். எனவே மொழி கற்றுக்கொடுக்கும்போது வட்டார வழக்கின் தாக்கம் பேச்சுமொழியில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது என்பதையும் எழுத்து மொழிநடையில் வட்டார மொழிகளின் தாக்கம் இல்லாமல் எழுதுவது கல்விமொழிக்கும் ஆட்சி மொழிக்கும் உறுதுணையாகிறது என்பதையும் புரியவைத்தல் நலம். படைப்பிலக்கியங்களில் கையாளப்படும் வட்டார வழக்குகளினால் அப்படைப்பு உயிர் பெறுவதையும் உணர்வைக்க வேண்டும். மொழியின்வழி மக்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்ளமுடிகிறது. உறவுமுறைச் சொற்கள், பழங்கு பொருள்களின் பெயர்கள், வாழ்வியல் வழக்காறுகள் என்று ஒவ்வொன்றையும் குறித்து விரிவான ஆழமான ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்கானக் களமாக வட்டார வழக்குகள் இருக்கின்றன என்ற புரிதலுக்கான கட்டுரையாக இவ் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

References

- Dhandapani Desikar, S., (1950) Thirukural Uraivalam, Dharmapuram Adheenam, Dharmapuram, India
- Ilangumaran, R., (2012) Maraimalai Adigal, Sahitya Akademi, Chennai, India
- Nanasampanthan, A.S., (2012), Kambaramayanam Moolamum Uraiyum, New century book house, Chennai, Tamil Nadu, India.
- Narayanaswamy Aiyar, A., (1915) Nattrinai Moolamum Uraiyum, Saivavithiya Nupalanayanthitalalai, Chennai, India
- Rajanarayanan, Ki., (1990) Gopallapurathu Makkal, Annam - Agaram Pathippagam, Thanjavur, India
- Sundara Shanmuganar, (1970) Naladiyar Nayavurai, Puduvaip Pantamil Pathippagam, Puducherry, India
- Swaminatha Iyer, U.V., (1988) Manimegalai Moolamum Arumpathavuraium, Jupili Achu Koodam, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License